

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Ἑλλάδι Δρ. 8
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτισις ἀπευθύνεται:

Πρὸς τὸν κ. Γεώργιον Κ. Γάργαν
Συντάκτην «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθήνας

Παρατηρήθη

ποιάτις λειποψυχία, τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας, τόσον εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Δυνάμεων πρὸς ὀριστικὴν διακανόνισιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐλπίδας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ περὶ ταχέως ἐκπληρώσεως τῶν πόθων τῆς ἡρωικῆς μεγαλονήσου. Εἰς ταύτην ἀφορμὴν, ἐν ἀρχῇ, ἔδωκεν ἡ ἀμφιβολος στάσις τῆς Ἀγγλικῆς πολιτικῆς, ἥτις ἐνῶ συνεφώνει καὶ συνυπέγραφε τὰ ἀποφασίζόμενα περὶ τῆς Κρήτης ἀνέκρουσε, κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν, πρυμναν ἐκ πείσματος πρὸς τὴν τριπλὴν συμμάχιαν, ἥτις ἐκηρύχθη ὁμοθυμῶς ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος· καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ κοινὴ γνώμη ἐδιχάσθη εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς Κρήτης συμπαθείας, ἀλλὰ ὁ διχασμὸς οὗτος ὅσμηρα ἐκλείπει καὶ εὐρύνεται ὁ κύκλος τῶν φίλων τῆς Κρήτης καὶ Ἑλλάδος. Οὔτε εἶνε δυνατὸν εἰς τὸ φιλελεύθερον Ἀγγλικὸν ἔθνος, ὅπερ ἀπὸ ἐκοτονταετίας παρηκολούθησε τὰς θυσίας καὶ τοὺς ἀγῶνας τῶν Κρητῶν, νὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὴν ἐπὶ πλέον μετέωρον πολιτικὴν κατάστασιν λαοῦ ἀποκτήσαντος τὴν ἐλευθερίαν καὶ αὐτονομίαν του, οὐχὶ διὰ ξενικῆς ὑποστηρίξεως καὶ συνδρομῆς ἀλλὰ δι' αἰματηρῶν ἀγώνων. Οἱ δισταγμοὶ τῆς ἐπισήμου Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως καὶ αἱ ἐξ ὑπολογισμοῦ ἐπιφυλάξεις αὐτῆς πρὸς τοὺς νεοτούρκους εἶνε τερτίπια διπλωματικὰ ἅτινα θὰ παρασύρῃ ὁ χεῖμαρρος τῆς δικαιοσύνης ὅστις ἤρχισε νὰ σχηματίζεται καὶ παρὰ τῷ ἀγρότῃ ἀκόμη τῆς μεγαλόφρονος Ἀγγλίας. Ἐντελὸς δὲ ἄσχετος πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο εἰσιν αἱ συμπάθειαι αἱ ἐκδηλωθεῖσαι ἐν Μακεδονίᾳ εἰς τοὺς μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ βουλγάρων ἀγῶνας· διότι ὁ πόθος τῶν Κρητῶν πρὸς ἐνωσιν μετὰ τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἐπιδράβευσις τῶν μεγάλων αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας θυσίων αἰτινες κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ παρέλθωσιν ἀπαράκλητοι ὑπὸ τῶν φιλελευθέρων λαῶν. Ὅθεν αἱ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ πόθου τούτου προσπάθειαι τῶν Δυνάμεων, καὶ τῆς Ἀγγλίας αὐτῆς, δὲν πρόκειται νὰ ἱκανοποιήσῃ βλέψεις τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ τῆς Κρήτης μόνον. Κακῶς δὲ τὰ νεοτουρκικὰ φύλλα, τὰ ὅργανα τοῦ κομιτάτου ἐξετίμησαν τὰς ἐπιφυλακτικὰς διαθέσεις τῆς Ἀγγλικῆς διπλωματίας καὶ ἐνεθαρρύνθησαν ἐξ αὐτῆς νὰ παρασυρθῶσιν εἰς κατήφορον πολιτικῆς ἀσυνείας καὶ νὰ νομίσωσιν ὅτι εἶνε δυνατὸν, νῆσος ἀποσπασθεῖσα ἀπὸ τὸν τουρκικὸν κορμὸν διὰ διεθνούς πράξεως, νὰ ἐπανέλθῃ ἐκ νέου εἰς τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου καθ' ἣν μάλιστα ἐποχὴν εἰς Ἀδανα οἱ ποταμοὶ ἐκβάλλουσι πτώματα Ἀρμενίων καὶ ἄλλων ὀρθοδόξων σφαγέντων ἀναιτίως ὑπὸ τοῦ φανατικοῦ μουσουλμανικοῦ ὄχλου καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἔτι τοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως ἀποσταλέντος στρατοῦ.

Εὐαίσθητότερον ὄργανον τοῦ νεοτουρκικοῦ κομιτάτου, ἡ «Τανίν» μετὰ πολλῆς τόλμης πραγματευόμενον τὸ κρητικὸν ζήτημα ἐξερεθίζει τὸν τουρκικὸν ὄχλον διακηρύττουσα ὅτι ἡ Κρήτη εἶνε τουρκικὴ χώρα, ἥς ἡ γεωγραφικὴ θέσις ἔχει πολλὴν σπουδαιότητα διὰ τὴν Τουρκίαν. Συνεπῶς οἱ Τούρκοι δὲν θὰ ἐπιτρέψωσι νὰ ἐνωθῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ κηρύξωσι τὸν πόλεμον ἐν ἣ περιπτώσει ἡ Ἑλλὰς δεχθῇ τὴν ἐνωσιν τῆς Κρήτης. Ὁ θυμὸς τῶν τουρκικῶν φύλλων οὐδεμίαν ἔχει σπουδαιότητα, οὔτε δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν περὶ Κρήτης ἀποφάσεων τῶν Δυνάμεων· διότι ἡ ἡμέρα τῆς διευθετήσεως τοῦ ζητήματος ἀπέχει εἰσέτι ἀπ' ἡμῶν. Μέχρι τῆς 14)27 Ἰουλίου ὅτε ὀφείλουσι αἱ Δυνάμεις νὰ πραγματοποιήσωσι τὴν ἀναχώρησιν τῶν διεθνῶν στρατευμάτων θὰ κατευνασθῶσι τὰ νεῦρα τῶν νεοτούρκων καὶ γεγονότα πολλὰ θὰ πείσωσιν αὐτοὺς ὅτι ὁ ἐπισημνόμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος πόλεμος θὰ σημάνῃ τὸν διαμελισμὸν τοῦ τουρκικοῦ Κράτους καὶ τὸ τέλος τῆς ἐν Εὐρώπῃ ὑπάρξεώς του.

Κατ' οὐσίαν τὸ Κρητικὸν ζήτημα εἶνε λευκὸν μεταξὺ τῶν Δυνάμεων. Διὰ τῆς ταυτοσημίας πρὸς τὴν Κρητικὴν Κυβέρνησιν διακινώσεως τῶν ἐν Χανίοις προξένων ἐδηλώθη ὅτι, καταρτιζομένης τῆς πολιτοφυλακῆς καὶ ἐξασφαλισμένης τῆς ὁθωμανικῆς μειοψηφίας, τὰ διεθνή στρατεύματα θὰ ἐκκενώσωσι τὴν νῆσον καὶ τότε αὕτη ἔσται ἐλευθερὰ νὰ ψηφίσῃ ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ ἐνωθῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ δὲ τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἐπέτρεψαν τὴν διακυβέρνησιν τῆς νήσου ἐπ' ὀνόματι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου χωρὶς ποσῶς νὰ διαμαρτυρηθῶσιν. Οἱ δὲ Κρήτες δικαιοῦνται νὰ ἐλπίζουν ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν διεθνῶν στρατευμάτων, κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα, ἡ ἐνωσις τῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος εἶνε ἡ φυσικὴ συνέπεια τῶν πραγμάτων καὶ θὰ ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῶν Δυνάμεων.

Μένουσι πρὸς ἐπίλυσιν αἱ δυσχερεῖαι αἱ προερχόμεναι ἐκ τῆς θέσεως τῶν Δυνάμεων ἐκείνων αἰτινες ὅπως διευκολύνωσι τὴν κυβερνήσιν τοῦ νέου τουρκικοῦ καθεστώτος ἔδωκαν, ἴσως, ὑποσχέσεις ὅτι δὲν θὰ καταργηθῇ ἡ ἐν Κρήτῃ κυριαρχία τῆς Τουρκίας. Θὰ ἐξομαλυνθῶσιν ὅμως καὶ αἱ δυσχερεῖαι αὗται μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκκενώσεως τῆς Κρήτης ὑπὸ τῶν διεθνῶν στρατευμάτων· καθότι αἱ πρὸς τοὺς νεοτούρκους δοθεῖσαι ὑποσχέσεις ἀντιβαίνουν πρὸς τὰς δοθείσας, πολὺ προηγουμένως, εἰς τοὺς Κρήτας. Τὴν ἐξομαλύνει δὲ τῶν δυσχερειῶν τούτων δὲν εἶνε παραδεκτὸν ὅτι δύναται νὰ ἀναστειλῶσιν αἱ φωνασικαὶ τῆς «Τανίν» καὶ τῶν ἄλλων σωβινιστῶν νεοτούρκων αἱ ἀπειλαὶ περὶ κηρύξεως πολέμου κατὰ τῆς Ἑλλάδος, γνωστοῦ ὄντος εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις, ὅτι ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος, σήμερον, εἶνε πάρα πολὺ ὑπερτέρα τῆς Τουρκίας καὶ ὅτι ὑπὸ πολὺ ἐπιφέρει ἡ Ἑλλὰς εὐρίσκειται εἰς κρίσιμον θέσιν ἢ κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897. Αἱ Δυνάμεις γνωρίζουσιν ὅτι ἡσύχως καὶ ἀθωρῶς τὸ ἑλληνικὸν Κράτος, κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν, ἐξωπλίσθη μετὰ τελειότερα μέσα τῆς πολεμικῆς τέχνης καὶ ἔχει πλήρεις τὰς στρατιωτικὰς ἀποθήκας ἀπὸ προμηθείας καὶ ὅπλα τοῦ τελειότερου συστήματος. Ἐκτός δὲ τῶν πολεμικῶν μέσων κατὰ τὰ ὁποῖα ὑπερεῖ ἡ Ἑλλὰς τοὺς Τούρκους ἔχομεν καὶ τὴν ἀνώμαλον ἐσωτερικὴν κατάστασιν τῆς Τουρκίας, τὴν ἑλλειψιν πειθαρχίας μεταξὺ τοῦ στρατοῦ αὐτῆς καὶ τὴν ἐκ μέρους τῶν Παλαιοτούρκων ὑπονόμευσιν τοῦ νεοτουρκικοῦ οἰκοδομήματος. Ὁ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρίᾳ, ἥτοι Θράκῃ, Μακεδονίᾳ, κτλ. τουρκικὸς στρατὸς ἐξηχρεώθη ἤδη τελείως ὑπὸ τῶν Νεοτούρκων διὰ τῶν πολλῶν ὑποσχέσεων αἰτινες παραμένουσιν ἀπραγματοποίητοι. Ἐνεκα δὲ τῶν ἀφορμῶν τούτων ὁ στρατὸς οὗτος καθίσταται ἀχρησιμοποίητος. Ὁ δὲ ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας

στρατὸς δυσμενῶς διακείμενος πρὸς τὰς νεοτουρκικὰς αὐθαρεσίας ἐὰν μεταφερθῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν εἶνε βέβαιον ὅτι πρῶτον αὐτοῦ καθήκον εἶνε νὰ κατεδαφίσῃ τὸ ἀναστηλωθὲν συνταγματικὸν ράκος.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ Ἑλλὰς, ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν, ὑπερέχει τῆς Τουρκίας καὶ δύναται νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν πόλεμον μετὰ βεβαιότητος ὅτι τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα θὰ διαδώσιν τὰ σύνορα ἄνευ πολλῆς ἐκ μέρους τῶν τουρκικῶν ἀντιστάσεως. Τὸ δὲ τουρκικὸν ναυτικὸν οὐτινος καθ' ἐκάστην ἐξαγγέλλονται ἀπόπλοι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀποφάσεις πρὸς περίπλουν τοῦ Αἰγαίου θυμῆδιαν μόνον προκαλεῖ, ὥς ἀνίκανον ἐντελὸς διὰ πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ δι' ἄλλους μὲν οὐσιώδεις λόγους, ἀλλὰ καὶ δι' ἑλλειψιν ἡσκημένων ναυτῶν καὶ ἀξιωματικῶν.

Τούτων ὅλων ἕνεκα, εἰς τὴν καρδίαν παντός Ἑλλήνου δέον νὰ κυριαρχῇ ἡ γνώμη ὅτι οἱ δισταγμοὶ τῶν Δυνάμεων καὶ αἱ ἀπειλαὶ τῶν νεοτούρκων θὰ συντριβῶσιν ἀπέναντι τῆς ἀνδρικής στάσεως τῶν Κρητῶν καὶ τῆς σθεναρᾶς ἀποφάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βασιλείας, αἰτινες δέον νὰ ἐνισχύωνται ὑπὸ τοῦ λαοῦ διὰ σώφρονος καὶ πειθαρχικῆς στάσεως, οὐχὶ δὲ δι' ἐξωφρενικῶν ἐξεγέρσεων ὥς κατὰ τὸ 1907, δεδομένου ὄντος ὅτι ἀσύνετα κινήματα βλάπτουσι μᾶλλον τὴν πατρίδα ἡμῶν.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Τὰ ἐκλογικὰ μας, — Τὸ νέον κόμμα ριζοσπαστικόν. — Ἡ ἀνάμιξις ἐνίων ὑπαλλήλων. — Ὁ κώδων τοῦ κινδύνου. — Σχολικὸν ἐπεισόδιον. — Ἡ δημοσίευσίς τῆς «Ἡπείρου», — Ἀητιστεία.

Ἰωάννινα τῇ 23 Μαΐου 1909.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ καταλόγου τῶν δικαιούχων μόλις προχθὲς περατώσασα τὸ ἔργον αὐτῆς, ἐδέησε νὰ ἀναρτήσῃ τὸν ἐπισημον πῖνακα ἐν τῷ διαδρόμῳ τοῦ μητροπολιτικοῦ οἰκήματος, ἐπισήμως πλέον ἀναγνωριζόμενων ὡς δικαιούχων καὶ πολλῶν ἐπαρχιωτῶν. Ἡμέρας δὲ Γενικῆς Συνελεύσεως ὀρισθείσης τῆς προσεχοῦς Τετάρτης 27ης λήγοντες, οἱ πρῶτοι φωνασκούντες ἤρξαντο λίαν ὑπαύτως καὶ ἡρέμα ἀνασκαλεύοντες ὅπως ἀνεύρωσι τρόπον συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶν ἐπαρχιωτῶν, προσέμενοι ἐκ τῆς μελετωμένης ἀντιδράσεως, ἥτις δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς εὐγενὲς ἀλλὰ, ἐκ μέρους ριζοσπαστικοῦ κόμματος, ὅπερ θὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ τῶν μᾶλλον ἀνεξαρτήτων πολιτῶν καὶ ἄνευ ὑστεροβουλίας ἐπαρχιωτῶν. Ἡ ὑγίεια αὐτῆς μερίς, ἥτις, ὡς φαίνεται, μέλλει νὰ διεξαγάγῃ τὸν ἀγῶνα αὐτῆς θαυμαστικῶς, θὰ ἐπιφέρει καίτοι πλῆγμα κατὰ τὸ ἐπικρατοῦντος ὀλεθρίου συστήματος τῆς διαχειρίσεως τῶν ἱερῶν χρημάτων καὶ θὰ ἀπὸ μικρὸν κατὰ μικρὸν τὴν ἀταξίαν καὶ ἀκοσμίαν, ἥτις πρυτανεύει εἰς τοὺς διεποντάς τὰ κοινοτικά μας, οἵτινες ὡς τὰ παλλὰ ἐργάζονται ὡς ὅργανα κομματικῆς ἀκολασίας.

Τὸ μέχρι τοῦδε διεπον σύστημα ἐφαρμοζόμενον εἰς βάρος τῶν ἡμῶν, ἐπέφερε τὴν παρατηρουμένην παραλυσίαν τῶν εὐαγῶν καθιδρυμάτων ὧν προΐστανται ὑπάλληλοι μᾶλλον ὑπερ-

Εἰς τὸν Περικλείην (Γ' 34, 1-2) ὁ Δεμόκριτος
 πρὸς τὸν Περικλείην ἀφ' ὧν ἀποδοτῶν κατὰ τὴν
 δυσκολίαν αἱ ὅποιαι παρεβέβλητον, εἰς τὴν
 ἀποκρίσιν τῆς Κριτικής ὑπεβέβη. Ἰδού τὸ κ
 αἰσθητὸν μέρος αὐτοῦ: «Αἱ Δυναμίαι, καθ
 συνεβούλευσιν διὰ τοῦ προχθέντος τῶν ἀρ
 οῦ «Πάμυ», ὅα διακρίνομεν ἄρα μὴ ὅτι δι
 ἔνδιαφέρονται πλέον διὰ τὰς ὑπεβείσεις τ
 Τούτων καὶ τῶν Ἑλλήνων: Ἀλλὰ τοῦτο ὁ
 εἶναι δυνατόν. Αἱ Δυναμίαι δὲν ἀνεχρήσαν
 ἑλληνικήν ἑλευθερίαν: Δὲν παρεκκολούθη
 εἰς ἔνδιαφέροντας τὴν συνθήκην τῶν Περ
 κλέων, τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου, τὸ συ
 μβασιεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Εἴνε ἀλλ
 ὅτι ἔδοσαν ἀρόμενα ὑποσέμειν εἰς τὴν ἱ
 ἡδὴ καὶ δὲν τὰς ἐτήρησαν. Ὅτι ἀπεκρίσε
 τας Ἀθήνας, ὅταν ἡ Ἑλλάς εἴπται τὴν ὁπ
 ἡσμένην γραμμὴν τῆς Ἡπειροῦ. Διεπαρμ
 τεύσαν, ὑπεσέβησαν, ἀπηγόρευσαν, ἐνίο
 ῶς καὶ ἐπὶ τὴν συνθήκην διὰ τὴν ἑλληνικὴν φι
 ληται. Ὅθ' ἦτο λοιπὸν πρωτοφανὲς νὰ πα
 ροῦσι αἰφνιδίως νὰ καλοῦν σήμερον ὅτι καὶ
 συνεχῶς ἀπὸ 100 ἔτων. Ὅθ' ἦτο δὲ καὶ ἀνα

προβοῦν εἰς οἰκονομήματα ἀποδοτικὰ ἀποδόσεως
εἰς Κρήτην, ὅπως ἀπειλοῦν, ἀλλὰ νὰ δεγχοῦν
συνεννόησιν ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῆς ἀποζη-
μιώσεως.

Σεμνοπρεπὲς καὶ ἐπιβλητικὸν ἐτελεσθῇ σήμερον τὴν 9 1/2 π. μ. ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τὸ μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ τελευταίου Αυτοκράτορος καὶ ἡρωικοῦ προμάχου τῆς Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου.

Ἡ Δημοτικὴ ἀρχή, ἥτις προσεκάλεσεν εἰς τὸ μνημόσυον, παρσκεύασε θαυμάσιον ὄντως δίσκον κολύβων μὲ τὰ βυζαντινὰ αὐτοκρατορικὰ οἰκόσημα καὶ ἐν γένει διωργάνωσεν ἐν πάσῃ τάξει τὰ τῆς τελετῆς.

Ἐκκατέρωθεν τῆς κλίμακκος τοῦ ναοῦ καὶ κατὰ μῆκος τῶν πεζοδρομίων ἦσαν παρατεταγμένοι εἰς διπλοὺς στίχους οἱ μαθηταὶ τῶν Δημ. Σχολείων, ἐντὸς δὲ τοῦ ναοῦ ἀνώτεροι δημοτικοὶ ὑπάλληλοι ἐδεξιοῦντο καὶ ὠδήγουν εἰς τὰς θέσεις των τοὺς ἐπισήμους.

'Απὸ τῆς 9ης π. μ. ἤρχισεν τῶν ἐπισήμων ἡ προσέλευσις. Προσῆλθε πρῶτος ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπαλτατζῆς καὶ μετ' αὐτὸν οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Λεβίδης, Καλογερόπουλος καὶ Στάης, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὁ κ. Μερκούρης μετὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου, τινὲς βουλευταί, πολλοὶ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὅλγοι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι στρατιωτικοί. Προσῆλθον ἐπίσης οἱ Πρόεδροι τῶν Συντεχνιῶν μετὰ τῶν σημαίων των, οἵτινες παρετάχθησαν περὶ τὴν ἐξέδραν ὅπου ὁ δίσκος τῶν κολύμβων.

Τὴν 9 1/2 π. μ. ἀκριβῶς προσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος μετὰ τοῦ πρίγκηπος Νικολάου καὶ ἤρχισεν ἡ ἐπιμνημόσυτος δέησις χοροστατοῦντος τοῦ Παν. Μητροπολίτου, ὅστις μετὰ τὸ τέλος τῶν εὐχῶν τῆς Ἐκκλησίας διὰ συγκινητικῶν λόγων ἐκάλεσε τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα ὅπως ἀνακράξῃ τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη» ὑπὲρ τοῦ ἡρωικοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ πεσόντων.

Κατόπιν ὁ σεβαστὸς διευθυντὴς τῶν «Και-
ρῶν» κ. Π. Κανελλίδης ἀπήγγειλε μεστὸν
ἐννοίας ἐπιμνημόσυνον λόγον.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ ἐκ Μπουλτζής τῆς Ἡπείρου κ. Ἀλκιβιάδης Βλάχος υἱὸς τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις φαρμακεμπορίου κ. Κ. Βλάχου κατόπιν αὐστηροτάτων ἐξετάσεων ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Μονάχου ἔλαβε τὸ δίπλωμα μετὰ τὸν βαθμὸν ἄριστα, τοῦ χημικοῦ μηχανικοῦ, ἐλθὼν πρῶτος μετὰ τῶν πάντων τῶν ξένων, ἀποσπώντας ἰδιαίτερος τὰ θεορὰ συγχαρητήρια τῶν σοφῶν Καθηγητῶν του. Εἰς τὸν εὐέλπιν νέον ἐκφράζομεν τὰ θεορὰ συγχαρητήριά μας, τιμῶσαντα τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ ἰοῖα, τῆς ἐνδόξου αὐτοῦ πατρίδος Ἡπείρου· ὃ ἴδιος ἐξέδωκεν ὡραῖον βιβλίον Γερμανιστί περὶ χημικῶν ἀναλύσεων ἀστολιῶν κ.τ.λ.

—Ὁ ἐν Ἀσπιδιοκαθολικῇ καὶ Κων. Μωραλὴς ἐπέ-
λεσε τοὺς ἀρραβωνίους τοῦ μετὰ τῆς δεσποινίδος Βασι-
λικῆς Ἀν. Μιγάλη.

— Τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἄρχονται αἱ προσφορικαὶ
ἐξετάσεις ἐν τῇ Ριζαρείῳ Σχολῇ, τὴν δὲ μελεπομένην
Κυριακὴν 8 ᾿Ιουνίου θὰ τελεσθῇ μετὰ τῆς συνήθους
πομπῆς ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν πτυχίων εἰς τοὺς
ἀποφοιτῶνας καὶ τοῦ βραβείου εἰς τὸν ἀριστεύσαντα.
Ἔσεται δὲ ἡ εἰσοδος προστιτὴ εἰς πάντα βυυλόμενον
ἀνὰ παρέρωθ.

— Ἀφίκοντο ἐκ Βησσάνης καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Κ
πολιν οἱ κ. κ. Ἀρ. Τζάκος, Χρ. Σακελλάριος, Μ.
Καλτσουνίδης, διὰ Προύσαν, Νικ. Παπαγεωργίου καὶ
Χρ. Φάκος, διὰ Χανιά Γ. Καργκιόζης, Γ. Δάμπας
καὶ Ἐμ. Ἀρυτιπρος. Ἐκ Κων/πόλεως διὰ Βήσανην
οἱ κ. κ. Κ. Παπαγεωργίου καὶ Θ. Τζάκος, ἐξ Ἡρα-
κλείου ὁ κ. Ν. Δράσας. Ἀνεχώρησε διὰ Βήσανην
ἐπὶ μῆνα περίπου διατοίρας ἐνταῦθα κ. Ἀθ. Λάζος.
— Ἀφίκετο ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ κ. Χαρ. Γιαννῆς μετὰ
τῆς οἰκογενείας του καὶ ἀναχωρεῖ κατ' αὐτὰς διὰ
Βήσανην. Ἀνεχώρησεν διὰ Κλινὴν ὁ κ. Χρ. Ἀργυρῆς
ἐκ Μάγνουλης.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Μ. Δ. Ἰω. Ἀργυρόκαστρον. Δὲν ἔχεις δίκαιον νὰ πα-
ραπονήσῃς ὁσάκις ἐκδίδεται τὸ φύλλον τὸ στέλλομεν.
Ἐὰν δὲν ᾔς ἔλληθ σημαίνει ὅτι τὸ τοιρικὸν ταχυδρο-
μεῖον ἀπὸ Ἀγίου τοῦ 40 καὶ πέραν δὲν εὐδοκεῖ νὰ ᾔς τὸ
φῆρῃ. Αἰφῶνης τὴν προταρελθοῦσαν ἐβδομάδα δὲν ἐξεδόθη
διότι δὲν εἴχομεν τίποτε νέον νὰ γράψωμεν τὰς δύο
προηγούμενας ὁμῶς ἐβδομάδας ἐξεδόθη καὶ μάλιστα
τὴν μίαν διηλοῦν καὶ ἐστάλη ἤτοι τὴν 24 Ἀπριλίου
δὲν ἐξεδόθη, τὴν 1ην καὶ 8ην Ματοῦ ἐξεδόθη τὴν 15 ὄχι.
Νὰ κυττάξτες τὸν ἀριθμὸν τῆς προηγούμενης ἐβδομά-
δος καὶ τῆς ἐπομένης καὶ οὕτως θὰ καταλαμῶντες
πότε ἐκδίδεται καὶ πότε ὄχι. Ἄλλως τε, ὅπως εἴπομεν,
καὶ εἰς τὸ προηγούμενον καὶ ὅπως γνωρίζουν οἱ πα-
λαιοὶ συνδρομηταὶ τὸ θέρος γίγνεται διακοπὴ. Οὐχ ἥ-
τοι ἐφέτος ἐπειδὴ ἐπικεῖται ἡ λύσις τοῦ Κρητικῆς
ζητήματος καὶ ἀκριβῶς καθ' ἣν ἐποχὴν γίγνεται ἡ δια-
κοπὴ μας ἀπεφασίσαμεν νὰ μὴ διακοφῶμεν ἀλλὰ νὰ
ἐκδίδωμεν ἀπὸ τὴν ἀραιὰ τὸ φύλλον ἵνα τοινοῦτο-
πως δυνηθῶμεν γὰ τὸ ἐκδῶσμεν καὶ τότε πρὸς διαφῶ-
τισιν τῶν ἀναγνωστῶν ἐκείνων οἵτινες θὰ εὐερεστηθῶσι
νὰ ἐρδῶσασιν τὴν συνδρομὴν των. — Μ. Κ. Καβάλλαν.
Ἄς ἐγράψωμεν.

Λονδῶνον, 29 Μαΐου. — Τηλεγραφῆμα.

Λονδζνον, 29 Μαΐου. — Τηλεγραφήματα τοῦ Ρώυτερ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀγγέλ- λουν ὅτι κατὰ πληροφορίας ἐκ Βάν (τῆς Ἀρ- μενίας) οἱ Τουρκοὶ ζαπτιέδες, οἵτινες ἐτάχθη- σαν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν συνοδοὶ τοῦ ἐκεῖ Ἀγγλου προξένου χάριν ἀσφαλείας κατὰ τινα ἐκδρομὴν του εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ, ἐπε- τέθησαν καθ' ὁδὸν ἐναντίον του καὶ τὸν ἐκκα- ποῖσαν. Ὁ Ἀγγλος πρόξενος διέτρεξε τὸν ἔσχατον κίνδυνον, ἐσώθη δὲ διαφυγὼν ὡς ἐκ θαύματος ἀπὸ τὰς γεῖρας τῶν συνοδῶν του.

Λονδζνον, 29 Μάρτου. — Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάξις» τηλεγραφεῖ ἐπιβεβαιῶν ὅτι ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἐζήτησεν ἐκ νέου ἀπὸ τὰς Δυνάμεις ν' ἀναβάλουν τὴν προθεσίμην τῆς ἐκκένωσης τῆς Κρήτης ἀπὸ τὰ Διεθνῆ στρατεύματα.

'Αφ' ἐτέρου ὁ Τουρκικὸς Τύπος ἐξακολούθει τὰς ἀπειλὰς τοῦ με προφανή σκοπὸν—προσθέ-
τει ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτὴς—ἀνὰ προξενήσῃ
ἐντύπωσιν εἰς τὴν Εὐρώπην».

Τὸ σπουδαιότερον ἐπιχείρημα τῶν Τουρκικῶν ἐφημερίδων, τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι εἶνε καὶ τὸ ἐπιχείρημα τῆς Ὑψηλῆς Πύλης εἶνε ὅτι ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας ἡ ἀποχώρησις τῶν Διεθνῶν στρατευμάτων ἐκ Κρήτης εἶνε ἐπικίνδυνος, καθ' ὅσον μετὰ τὴν ἀποχώρησιν θὰ προκληθοῦν ἐν τῇ νήσῳ ἀντιμουσουλμανικαὶ ταραχαὶ καὶ θὰ διατρέξῃ κίνδυνον ἡ ἐξοφλεῖσι τῶν Τουρκοκρητῶν.

«Ὁ ἰσχυρισμός ὅμως οὗτος—ἐπάγεται ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάξις»—εἶνε μάλλον εὐφρηγῆς παρὰ πιθανός.

Λαυδίζον, 29 Μαΐου. — Ἡ «Σφαίρα» δημοσιεύει χύριον ἄρθρον περὶ Κρήτης, ἐν εἴδει παραινετικοῦ πρὸς τοὺς Νεοτῦρκους, εἰς τοὺς ὁποίους συγιστᾷ νὰ σωφρονήσουν καὶ νὰ μὴ

— Ὁ Τσάρος Νικόλαος θ' ἀντεπισκεφθῇ τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας Γουλιέλμον εἰς Κίελον ὅπου διετάχθησαν καὶ ἐκτελοῦνται ἤδη ἐσπευσμένα ὁδοστρωσίαι διὰ τὴν γενησομένην ὑποδογὴν ἧτις προμηνύεται μεγαλοπρεπεστάτη.

—Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Ρώμης πρὸς τὰς Γερμανικὰς ἐφημερίδας ὅτι ἡ «Ἐφημερίς τῆς Ἰταλίας» ἀσχολουμένη ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἐπὶ τῆς συναντήσεως τοῦ Τσάρου μετὰ τοῦ Γουλιέλμου εἰς τὰ ὕδατα τῆς Φιλλανδίας, λέγει ὅτι ἡ συνάντησις αὕτη εἶνε ἀπαρχὴ νέων συνδυασμῶν. Προφανῶς συμπεραίνει, ἡ Ρωσσία διὰ τῆς προετοιμασθείσης ταύτης συναντήσεως προσκαλεῖται νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν Τριπλὴν Συμμαχίαν, οὕτω δέ, ἐπιλέγει, τὸ Βερολίνον γίνεσθαι αὐτῆς κέντρον τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς. Ἰδίως ἡ «Βορειογερμανικὴ» ἀποδίδει μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν συνάντησιν ταύτην.

— Ἡ δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τῆς ἡμετισήμου «Νοτιογερμανικῆς Ἀνατακρίσεως» ἀνακοίνωσις, ἔχει κατὰ λέξιν ὡς ἑξῆς ἀκριβῶς: Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία κατὰ τοῦτο ἐνδιαφέρονται εἰς τὸ Κρητικὸν ζήτημα ὅτι «οὐδεμία νέα περιπλοκή πρέπει νὰ προκληθῇ ἐν Ἀνατολῇ δυσναμένῃ νὰ διακυβεύσῃ τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης».

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται ἐντο-
λούς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυ-
σόν, ἤτοι: εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας, ἀποδοτέας
εἰς ὠρισμένην πρόθεσιν ἢ διαρκῶς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ αἱ τόκοι αὐτῶν πλη-
ρῶνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατα-
θέσις, εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὅπως (chèque) ἐπ'
τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ δημολογίου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόχοι τῶν δημολογιῶν πληρῶ-
νται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ, τῇ αἰτί-
σει τοῦ καταθέτου, ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς
Τροπέζης.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	2	1)	2)	τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος ὡς κατὰ θέσεις	6	μηνῶν
2	1	2)	1)	» » » » » »	1	ἔτους
3	2	1)	2)	» » » » » »	2	ἑτῶν
4	3	2)	1)	» » » » » »	4	»
5	4	3)	2)	» » » » » »	5	»

Δι' ὁμολογίαν τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται
κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΜΙΧΑΗΛ Ν. ΚΟΥΜΑΣ

Διηγόρος

Ὁδὸς Σατωβοιάνδου ἀριθ. 17.

Τόποις Π. Α. Πετράκου